Perný šabat v Kafarnaum a setkání s malomocným

Původ materiálu
Alexandra Jacobea
Pořadí v lekci
4

Téma

Ježíšovo kázání potvrzené jeho činy — uzdravováním. Ježíšův vlastní duchovní život.

Cíl

- Předškoláci uslyší, že Ježíš uměl uzdravit nemocné lidi.
- Mladší školáci uslyší, že Ježíš pomáhal nemocným a posedlým, čelil zneužití svého jména.
- Starší školáci uslyší, že Ježíšova blízkost a pomoc nemocným má své pokračování v církvi. Zamyslí se nad Ježíšovým duchovním životem a jeho zdroji.

Pro učitele

Biblický text: Mk 1,21-45

Výkladové poznámky

Celý úsek textu je dlouhý a dosti obsažný. S ohledem na to, že se má probrat celý při jednom setkání, doporučuji číst text jako jeden celek (přesto, že literárně jím není). Marek znovu píše v přítomném čase (preaesens historicus), což je způsob jak čtenáře či posluchače pozvat ke spoluprožívání vyprávění.

Prostředí

Kafarnaum: Velká vesnice (městečko) na severním břehu Galilejského moře, Ježíš sem přicházel častěji.

Synagoga: Budova nebo jen místnost, kde se židé shromažďovali k bohoslužbám (obětní místo uznávali programově jen jedno — jeruzalémský Chrám). Ježíš chodil do synagogy běžně, u Marka k ní (k tomuto prostředí víry) má mnohem blíž než k Chrámu (jakkoliv i prostředím Chrámu bude později v kontaktu). Tímto důrazem dává Marek najevo také Ježíšovu blízkost kázání, slovu oproti oběti. V příběhu synagoga figuruje jako zvláštní (uzavřený) prostor

oddělený pro setkání s Bohem.

Dům Šimona a Ondřeje: Možná základna pro Ježíšův pobyt v Kafarnaum. Znovu uzavřený prostor, oproti synagoze se však Ježíšovo učení/působení posouvá z prostoru odděleného pro Boha do prostoru obyčejného, všedního života. Království Boží tedy vstupuje do světa jako celku (není rezervováno pro „kostely“ či „církev“).

Pustina: Ne nutně poušť (jako v příběhu o pokušení), spíše jde o ústraní, kde si Ježíš přeje mít prostor pro sebe. Po uzdravení malomocného také trochu útočiště před davy lidí, které Ježíše vyhledávaly.

Lidé

Shromáždění v synagoze: Nico Ter Linden píše, že se jedná o „samé dobré známé“ — lze si představit náboženskou komunitu, která má svůj zaběhnutý způsob života i slavení, do toho najednou vstupuje Ježíš jako nová a neznámá tvář. Lidé na něj reagují dvakrát úžasem: poprvé je to překvapení nad novým učením, podruhé Marek používá sloveso, které vyjadřuje úžas nad něčím sporným a nečekaným.

Posedlý: Člověk ovládaný čímsi/kýmsi zlým. Projevuje se, ale ve skutečnosti z něj mluví někdo jiný. Cesta k jeho uzdravení vede přes vnitřní konflikt (v. 26: lomcování, veliký křik), ve kterém se právě musí oddělit ona „posedlost“ od člověka samotného. Téma vnitřní rozpolcenosti svádí k používání moderního názvosloví duševních onemocnění (např. schizofrenie), tím se ale příběh neúměrně redukuje a zužuje. O posedlém asi lze mluvit jako o „obecním bláznovi“ — děti neřeší diagnózu takového člověka, ale uvědomují si, že se v čemsi liší od většiny lidí.

Nečistý duch: Představa nečistých duchů byla v židovství odvozená zřejmě z pověsti o padlých andělech viz Gn 6,1-4 a 1 Hen 6-11 (Henoch — apokryfní kniha), v Ježíšově době se tak pojmenovávaly démonské síly. Jako první vycítí, oč s Ježíšem jde a reaguje na něj: jeho slova jsou pokusem oddělit Ježíše od světa nečistých duchů (co je ti do nás?!), další výrok je útok — snaha Ježíše pojmenovat a skrze znalost jména jej manipulovat, ovládnout (viz stará představa židů i okolních národů, že znalost jména umožňuje magickou manipulaci s jeho nositelem). Jedná se o agresivní obranu pole působnosti zlých duchů a mocností. Slova nečistého ducha (jakkoliv jsou fakticky pravdivá) tak nejsou přiznáním se k Ježíši, ale rouháním. Svatý Boží je označení charismatika jednajícího v Božím jménu.

Petrova tchyně: Velmi zvláštní postava v celém příběhu. Z jejího vztahu k Šimonovi vyplývá, že byl ženatý, o jeho ženě však nepadne ani slovo! Tchyně má horečku (řecky ještě expresivněji, doslova je v plamenech, je sžíraná žárem). Horečka pro židy byla závažným, nečistým onemocněním. Stejně jako u posedlého a malomocného nevíme, co bylo příčinou.

Nico Ter Linden konstruuje zajímavý příběh: tchyně byla nemocná z rozčilení, rozkatila se na Šimona, protože místo péče o rodinu (její dceru) odešel za Ježíšem. Fakt, že Ježíše a jeho druhy obsluhovala lze interpretovat jako doklad úplného uzdravení (člověk znovu schopen práce, služby). V poušti Ježíše obsluhovali andělé, v Kafarnaum tato žena, lze tedy pracovat i s myšlenkou, že ona je dalším z Ježíšových andělů, kteří jsou mu ku pomoci.

Celé město: Zřetelná nadsázka. Jde o to, že k Ježíšovi se velmi brzo srocují davy lidí. Výraz jde pojmout i obrazně: Ježíšovo poselství je určeno širšímu okruhu lidí než jen těm, kdo se s ním setkali osobně. Přicházejí zejména po západu slunce, když skončí šabat a mohou se pohybovat bez omezení. Už v tomto příběhu zástup/dav vystupuje lehce negativně, chtějí si Ježíše přivlastnit, čímž ho trochu svazují, proto bude muset pryč. Jejich chápání totiž neodpovídá tomu, co Ježíš chce a má v úmyslu.

Učedníci: Stíhají Ježíše v jeho samotě, na jeho odchod reagují vlastně výčitkou. Jako by to chtěli Ježíšovi zorganizovat (neduh postihující leckdy i církev). Ježíšova cesta povede reálně i přeneseně i na osamělá místa, učedníci to ale dost dlouho nepochopí.

Malomocný: Vyobcován mimo společenství — představuje nejen nebezpečí nákazy, ale také kultického znečištění. Malomocenství nebyla běžná nemoc, představuje zvláštní motiv v celé Bibli. Jednalo se ne o jednu konkrétní diagnózu, ale o souhrnné označení pro nejrůznější kožní nemoci. Pokleknutí je nejuctivější pozdrav, vyjadřuje se jím závislost na tom, kdo stojí — nemocný vnímá Ježíše jako svou poslední naději. Jeho zvláštní prosba „Chceš-li…“ připomíná prosbu „buď vůle tvá“ z modlitby Páně, nemocný se pokorně odevzdává Ježíšovi. Muž po uzdravení musí ke knězi, ten ho podle Zákona prohlédne a případně prohlásí za zdraveného (čímž ukončí jeho vyhnanství). Lze si všimnout, že do pustiny pak odchází Ježíš, jako by si s malomocným pomyslně vyměnili role.

Ježíš

Učí v synagoze: Ale z jeho učení neuslyšíme ani slovo! Musíme si všímat věcí kolem, např. reakcí lidí, posedlého… Učení znamenalo v židovském prostředí především výklad Zákona. Ježíš navzdory tomu, že v synagogách vystupoval (kázal/učil), nebyl učitel v pravém smyslu slova — neměl svého učitele, na kterého by se odvolával, neargumentoval jen Písmem, ale odvolával se také na autoritu vlastního poslání — autoritu přicházejícího Božího království.

Uzdravuje: Uzdravení v synagoze není doplňující epizoda, ale klíč k pochopení Ježíšova učení — z reakce posedlého lze pozorovat, co Ježíšovo učení působí (výzva směřující k osvobození člověka vyvolává strach a agresi démonických sil). Důležitý rys Ježíšova jednání je, že se nenechává o pomoc prosit. Nezachovává si odstup — ani kvůli nákaze, ani kvůli kultické čistotě, přichází k nemocným na dosah a také se jich dotýká. Když pozvedá Šimonovu

tchyni, neslyšíme žádnou speciální uzdravující formuli — uzdravení není magie ani trik, ale otázka investice sebe sama, ochoty být druhému oporou. Při uzdravení malomocného Ježíš jedná jako druhý Mojžíš (uzdravil svou přímluvou malomocnou Mirjam) a jako druhý Elijáš (uzdravil Naamana Syrského). Očištění pro muže znamená také návrat do občanské i náboženské společnosti, je tedy víc než jen fyzické uzdravení. Jakkoliv četnost uzdravených v celém textu vyvolává dojem, že právě toto je jeho úkol, v rozhovoru s učedníky dává Ježíš jasně najevo, že nepřišel, aby se postaral o všechny nemocné. Přišel kázat a uzdravování je otázkou osobních setkání, soucitu s nemocnými v jejich konkrétních situacích. Neuzdravuje tedy rutinně, svou roli hraje slitování se nad jednotlivým člověkem.

Modlí se: Důležitý motiv! Ježíš odchází, aby byl sám před Bohem — jednak zdravý psychohygienický návyk, především ale ukázka Ježíšovy osobní zbožnosti, modlitebního života. Ježíš takto do ústraní k modlitbě odchází opakovaně (naposledy pak v Getsemane), čerpá síly pro svoje působení mezi lidmi. Samota tu není opuštěností, je třeba umět víru prožívat i sám za sebe, neutíkat se do společenství před neschopností osobní modlitby.

Zakazuje o sobě mluvit: Jedná se o Markův redakční záměr — autor nechce, abychom hned od začátku věděli (nebo si mysleli, že víme!), kým Ježíš je. Bude se to postupně ukazovat v celém evangeliu, proto také Marek celý příběh vypráví. Zároveň to nemají říct postavy příběhu, tím nás Marek pobízí, abychom to jako čtenáři a posluchači příběhu vyznali sami za sebe. Pokud chceme Ježíšovy zákazy vysvětlit dětem, lze také říci, že Ježíš (ani Marek) nechce, aby víra v něj byla založena na zázracích.

Úskalí

Opět obsahová hutnost textu: Celý oddíl zahrnuje několik příběhů, pro menší děti je nutné vybírat.

Posedlost, malomocenství: Jedná se o nemoci, které pro děti nejsou běžné, zahrnující v tehdejší době celou řadu diagnóz — při vysvětlování je třeba nezjednodušit je příliš.

Téma nemoci jako trestu za hřích či nemoci vlastní vinou zapříčiněné. Z evangelií víme, že Ježíš zkratkovité označování nemocných za hříšníky odmítal (např. J 9, uzdravení slepého). Zároveň v určitých oblastech je nějaká souvislost mezi zdravím a tím, jak žijeme (např. stravovací návyky a cévní onemocnění). Pro děti mi přijde důležitější odhalit, proč lidé příčiny nemoci vymýšlí — mají strach, nahodilost nemoci je pro ně nesnesitelná, proto je jednodušší si nemoc zdůvodnit a nemocného vidět jako viníka (s ujišťující myšlenkou „to mně se nemůže stát, já žiju přece jinak!“).

Odkazy

Pokorný, Petr: *Evangelium podle Marka.* Praha: Centrum biblických studií AV ČR a UK v Praze ve spolupráci s Českou biblickou společností, 2016

Linden, Nico ter: *Povídá se... podle Marka a podle Matouše.* Benešov: Eman, 2009

Odkazy na starší přípravky, pracovní materiály a další najdete pod textem úlohy pod nadpisem **Kam dále**.

Pro děti

Předškoláci

Úkol 1: Mít kontrolu nad svým tělem

Nechte děti dělat úkoly, při kterých není snadné mít nad sebou kontrolu, např. stát na jedné noze (vyšší obtížnost: se zavřenýma očima), udělat holubičku, svíčku, cvičení na rytmiku, kdy ruce/nohy dělají jinou věc...

Není to tak snadné, že? Člověk snadno ztratí rovnováhu nebo se mu zamotají ruce a nohy — přestane ovládat svoje tělo. Podobné to je, když je člověk nemocný. Když nastydne, má rýmu, tak kašle a smrká a nemůže s tím jen tak přestat (i kdyby chtěl!), může si leda tak vzít kapesník a nosit ho s sebou a dávat si ruku před pusu, aby nenakazil ostatní. Tělo si zkrátka někdy dělá, co chce.

Úkol 2: Teď/stop

Zadejte dětem činnost, kterou mají dělat, jakmile řeknete „teď“ (např. skákání žabáků, běhání kolem místnosti, kreslení, hraní na rytmické nástroje...). Jakmile řeknete „stop“, musí děti s činností přestat a změnit polohu (sednout si) nebo zůstat nehybné, jako sochy. Zkoušejte chytáky (dlouhá doba na činnost, velmi krátká, jiné slovo než „stop“...) a roli „startovače“ svěřte na jedno kolo také každému z dětí (pokud nemáte vysloveně obří skupinu).

Teď to bylo s tím přestáváním jinak. Stačilo říct „stop“ a všichni se zastavili. Kdyby se takhle dalo poručit nemoci! „Stop“ a člověk by byl zdravý...

Marek nám dnes bude vyprávět příběh o tom, že Ježíš to právě takhle dovedl.

Jednou přišel s přáteli do jednoho města. Byla sobota, a tak šli do kostela na bohoslužby, všecko jako obvykle, Ježíš měl číst z Bible a najednou na něj z prostřední řady někdo huláká: „Co je ti do nás?! Přišel jsi nás zahubit?“ Lidi se ošívali, to zas ten bláznivý pán, to je ostuda, zrovna když je u nás host!

Ale Ježíš se neurazil. A nejenom, že se neurazil, poznal, že ten pán má nemocnou duši, jako by ji ani neovládal sám, ale jako by mu poroučel nějaký zlý duch. „Zmlkni a padej z toho člověka pryč!“ zvolal Ježíš. S pánem to otřáslo, jak se ten zloduch rozčílil, že jemu někdo poroučí, ale najednou byl pryč. Takovou moc Ježíš měl. Muž se po dlouhé době usmál. A všichni kolem jen zírali…

Po bohoslužbách šel Ježíš s ostatními na návštěvu k mamince manželky svého přítele Petra. Říkejme jí třeba Judit. Byla by je ráda pohostila, ale byla nemocná. Měla vysokou horečku a jen ležela v posteli, celá rozpálená a bolavá. Ježíš šel hned za ní, vzal ji za ruku a druhou ji podepřel, aby se mohla posadit a najednou, co to?! Horečka byla pryč. Jako by jí Ježíš dodal síly svým zájmem a svou pomocí. Judit s radostí vstala a šla pro ně připravit jídlo, jak si přála.

To už se rozkřiklo po celém městečku a za Ježíšem začali proudit davy lidí — toho něco bolelo, ten nemohl na nohy… Ježíš jakoby každé nemoci dovedl říct „stop“ a zahnat ji.

Jenže chtěl lidem taky vyprávět o Pánu Bohu, a tak se z města vydali dál. Po cestě potkali muže, který měl nemocnou kůži. Vypadalo to dost ošklivě a nikdo se na něj nechtěl ani podívat, natož si s ním sednout třeba ke stolu. A tak bydlel sám, kus za městem a bylo mu dost smutno. Když uviděl Ježíše, klekl si a řekl: „Jestli chceš, právě ty mi můžeš pomoci.“ Ježíš se na něj podíval, bylo mu ho líto. „Chci, buď od své nemoci svobodný.“ Když něco chce Ježíš, znamená to, že to tak chce i Pán Bůh. To je veliká věc, na tu si jen tak nějaká nemoc nepřijde. Muž byl najednou zdravý a mohl se vrátit mezi lidi. Hurá! Za chvíli se o tom povídalo všude kolem, i když to Ježíš zrovna nechtěl.

Ježíš chodil a povídal lidem o Bohu, o tom, že je má rád. Na svých cestách taky pomohl mnoha lidem od jejich trápení, takhle jim ukazoval, že to s tou Boží láskou myslí opravdu vážně.

Pomůcky: Pomůcky na činnosti z aktivity **Teď/stop** dle vašeho výběru (např. pastelky, papíry, hudební nástroje).

Mladší školní děti

Motivace: Ruce

Podívejte se pořádně na svoje ruce? Co je na nich vidět? (Dejte prostor nalakovaným nehtům, prstýnkům, tetovačkám… Nehodnoťte! Spíš se dětí zeptejte, co to znamená, že mají na rukou právě tohle. Můžete taky mluvit o jizvách, zraněních…)

Helemese, na rukou je toho vidět docela dost. Třeba to, že je člověk vdaný nebo ženatý, to když nosí prstýnek na tomhle prstu. Nebo jakou práci člověk dělá — kdo pracuje rukama, venku, s nářadím, bude mít možná na dlaních mozoly nebo bude mít ruce drsnější. Kdo hraje

na kytaru, bude mít ztvrdlá bříška prstů na levé ruce. Naopak třeba lékařka nebo pan číšník budou mít krásně čisté ruce i nehty — žádným špinavcům bychom se nesvěřili!

Jaké činnosti se dělají rukama? Nač máme ruce? (Vyjmenujte společně co nejvíc věcí, můžete u toho stát v kruhu a házet si míček nebo plyšáka. Každý, ke kterému přiletí, řekne jednu činnost.) Rukama se dá házet, chytat, obejmout, pohladit, stisknout… Nebo taky praštit, štípnout, vytrhnout něco druhému…

Dnes nám bude Marek vyprávět příběh, ve kterém budou hodně potřeba ruce. Zkuste ukazovat, k čemu. (V místech, kde je znak (•), vyprávění na moment zastavte a dejte dětem čas pro předvedení činnosti.)

Ježíš se svými přáteli (zopakujte společně jména) přišel do Kafarnaum. To bylo městečko na břehu Galilejského jezera. Byla sobota a v sobotu chodí židé na bohoslužby. Ježíš vzal za kliku u dveří (•) a vešli do synagogy. Posadili se mezi domácí. Ježíš měl číst z Bible, rozvinul svitek (•), našel prstem správné místo (•) a četl. A pak kázal.

Všichni napjatě poslouchali, když tu najednou se ozval jeden muž: „Co je ti do nás, ty Ježíši z Nazaretu? Přišel jsi nás zahubit?! Já vím, kdo jsi!“ Ach jo, říkali si místní, už zase blázní, to je ostuda… A rozpačitě se drbali na hlavě (•) a zakrývali si oči (•). Ježíš ale poznal, že to není žádné bláznění. Z toho člověka mluvil někdo jiný, někdo zlý, kdo chtěl Ježíšovi poroučet, zrovna jako poroučel tomu chudákovi. Tak to ne! „Zmlkni a padej z toho člověka pryč!“ Ježíš se nebál. Muž se celý otřásl a vykřikl, to jak zlý duch naštvaně utíkal před Boží mocí, která z Ježíše čišela. Muž vydechl a usmál se. A všichni jen koukali.

Po bohoslužbách šel Ježíš s ostatními na návštěvu k mamince ženy svého přítele Petra. Říkejme jí třeba Judit. Byla by je ráda pohostila (•), ale byla nemocná. Měla vysokou horečku a jen ležela v posteli, celá rozpálená a bolavá. Ježíš šel hned za ní, vzal ji za ruku (•) a druhou ji podepřel (•), aby se mohla posadit a najednou! co to? Horečka byla pryč. Jako by jí Ježíš dodal síly svým zájmem a svou pomocí. Judit s radostí vstala a šla pro ně připravit jídlo (•), jak si přála.

To už se rozkřiklo po celém městečku a za Ježíšem začali proudit davy lidí — toho něco bolelo, ten nemohl na nohy, někoho museli přinést… (•) Ježíš dovedl poručit každé nemoci, dovedl zahnat každého zlého ducha. A tak měl co dělat pozdě do noci.

Ráno, ještě za tmy, odešel z města. Chtěl být sám. Potřeboval být sám. Úplně sám? Ale ne, Ježíš se chtěl modlit (•), chtěl si povídat s Bohem. Na to je někdy dobře být sám, nestačí jen modlit se v kostele s ostatními. Ježíš to dobře věděl. Jeho přátelé byli ale zaskočení, kam to jen šel? Vydali se ho hledat a stopovali ho jako indiáni až tam, kde seděl. Petr to řekl za všechny: „Kde jsi? Všichni tě hledají…“ Byla to vlastně trochu výčitka. Ježíš si povzdechl. „Já tu ale přece

nejsem jen proto, abych uzdravoval. Musím kázat, vyprávět lidem o Pánu Bohu. Pojďme jinam…“ (•)

Tak šli. I když tomu, co Ježíš říkal, možná úplně nerozuměli. Za nějakou chvíli uviděli osamoceného člověka. Z dálky poznali, že je těžce nemocný, takový člověk to musel dávat najevo, aby ostatní nenakazil. Všichni se mu vyhýbali, takže byl úplně sám. Sám na trápení, sám na bolest. Ježíš šel rovnou k němu. Když už byl docela blízko, nemocný padnul na kolena a zvolal: „Jestli chceš, můžeš mi pomoci.“ Jako by říkal: je to na tobě, já ti věřím a jsem ti vydaný. Ježíš se na něj s láskou podíval, dotkl se ho (•) a řekl: „Chci, buď čistý.“ Znamenalo to: buď čistý od své zákeřné nemoci, buď čistý před Bohem, buď čistý i před lidmi, vrať se do života. Nemoc byla ta tam. „Ale ne abys o tom někomu říkal! Udělej, co se má a nikde to nevykládej!“ Jenže když člověk zažije takhle skvělou věc, těžko o ní vydrží mlčet. A tak o Ježíšovi za chvíli věděli všude v okolí. Teď to byl zase on, kdo se držel stranou od lidí. Ale lidi za ním přicházeli i tak. Poslechnout si ho i pro pomoc.

Modlitba s ukazováním

Pane a Bože, dal jsi nám krásné ruce, se kterýma se toho dá tolik dělat, ale…

příliš často je používáme, abychom shrábli, co chceme

příliš často je zatínáme v pěst, abychom mohli uhodit

příliš často je máme jen k tomu, abychom sami sebe poplácali po ramenou

příliš často je schováváme za zády, abychom se mohli tvářit, že nevíme, jak pomoci.

Přicházíme za tebou s prázdnýma rukama a s prosbou o odpuštění. Prosíme, odpusť nám všechno špatné, co jsme svýma rukama udělali. Uč nás, jak je používat lépe…

nauč nás otvírat ruce a podělit se s ostatními

nauč nás druhé pohladit a obejmout, když je jim smutno

dej nám sílu podat si ruku s těmi, které nemáme zrovna rádi

ukaž nám, jak spojit naše ruce dohromady a připojit se k tvému dílu.

Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, jehož láskyplné ruce si připomínáme.

Amen

Pomůcky: Postavička Marka.

Starší školní děti

Úvod — rozhovor nad obrázkem: Jak vypadá člověk napravo? Podali byste mu ruku? Proč ano, proč ne? Vedle koho byste nechtěli sedět v autobuse nebo ve vlaku? Proč? Nejčastější důvody odtažitosti jsou strach, stud, znechucení. Jak se asi ten člověk cítí? Měli jste někdy pocit, že se od vás ostatní odtahují? Proč? A jak vám bylo?

Ježíš se hodně pohyboval na okraji společnosti, byl blízko i těm, kterým jiní být blízko nechtěli. Dnes se dozvíme o tom, jak se potkával s lidmi, kteří byli nějak nemocní. Druzí jim třeba nechtěli být blízko, aby se nenakazili nebo protože se chovali nějak divně.

Rozdělte děti do tří skupinek (v případě malé skupiny stačí po dvojicích). Každé skupince dejte k dispozici Bibli, pokud to děti samy neumějí, pomozte jim najít příslušný oddíl. Skupinky budou číst každá samostatně jeden z úseků Mk 1,21-28 / Mk 1,29-34 / Mk 1,40-45. Na tabuli napište otázky, na které budou hledat odpovědi všechny skupinky.

Komu Ježíš pomohl a proč?

Jak se choval k nemocným nebo postiženým?

Dejte dětem přiměřený čas na práci (podle své vlastní zkušenosti s nimi), poté postupně vyzvěte skupinky, aby svůj text přečetly ostatním a následně aby zodpověděly otázky. Pokuste se pak společně hledat spojitosti mezi jednotlivými situacemi a Ježíšovým chováním v nich.

Ježíš tedy často pomáhal nějak znevýhodněným lidem. Víte, že to církev zkouší taky? Napadlo by vás, jak? Nejsnazší bude začít u nás ve sboru — všimli jste si, jestli si tu lidé navzájem pomáhají?

Nejprve dejte prostor dětem s jejich nápady, poté připojte to, co jim možná uniklo — odbor křesťanské služby, dovoz na bohoslužby či cokoliv dalšího, co funguje právě ve vašem sboru. Po rozhovoru o sboru navažte otázkami o Diakonii, Charitě nebo dalších církevních organizacích, které ve vašem okolí pracují. Pokud je to možné, přineste s sebou jejich propagační materiály.

Všimli jste si, že jsme pár veršů přeskočili? *(Přečtěte nahlas Mk 1,35-19.)*

Co to Ježíš dělá a proč?

Je rozdíl, když se modlím sám a s někým?

Modlíte se sami?

Pokud děti řeknou, že ano, pokračujte otázkami, kdy, jak, za koho, zkuste jim rozšířit obzor.

Pokud řeknou, že ne, pokuste se je pozvat k modlitbě a zároveň jim dát alespoň pár tipů, např. modlitbu Páně nebo určitý počet díků a proseb (pro začátek stačí tři) na závěr dne.

Pomůcky: Obrázek s malomocným (viz **Kam dále** pod textem úlohy), Bible (pro dvojice/skupinky), papíry, psací potřeby, propagační materiály Diakonie a dalších církevních organizací.

Přesah

Dobíjení baterek (aktivita)

Každému účastníkovi (i sobě!) připravte papír formátu A4 (raději tvrdší) s nakresleným obrysem tužkové baterie. Papíry si přilepte na záda (např. papírovou malířskou páskou). Poté si navzájem do baterek i kolem pište/kreslete něco povzbudivého. Ve skupině, která se dobře zná, to mohou být i velmi osobní vzkazy. Pro jistotu sledujte, co dětem na zádech vzniká, případné výstřelky řešte.

Liturgie

Biblický text k zapamatování

Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ (Mk 1,41)

Rituál

Recitace upraveného textu z 1 K 15,1 nn: „Evangelium, které jsme přijali, je základem, na němž stojíme. Skrze ně docházíme spásy — vždyť jsme přece neuvěřili nadarmo.“

Doplňování plakátu.

Zpěv písně *V království Božím místa dost* (SV 359).

Okénko do bohoslužeb

Dobrovolníci / hračka na baterky

Vyberte dobrovolníky (třeba jedno dítě, jednoho dospělého), které nechte minutu intenzivně provádět nějakou činnost (dřepovat, poskakovat na jedné noze…) Uf, to by stačilo, že? Člověk vydrží nějakou dobu, ale pak si musí odpočinout. Načerpat síly. Jako když je do auta po určitém počtu ujetých kilometrů potřeba dolít benzín. Nebo když musíte připojit mobil k nabíječce, aby se dobila baterka. Bez toho to nebude fungovat. Ne pořád. Dnes uslyšíte Markův příběh o tom, že Ježíš dovedl pořádně zabrat. Ale i on potřeboval někdy dobít baterky.

Dálkové ovládání

Víte, co je tohle? Jasně, že víte, je to dálkové ovládání! Dá se s tím zapnout a vypnout třeba televize. Nebo rádio. Kdo má v ruce ovladač, má nad televizí moc. Cvak, je zapnutá, cvak, je vypnutá. Znáte ještě něco na dálkové ovládání? (Dejte prostor nápadům: autíčka, vrtulníky, okenní rolety, garážová vrata, drony…) Tomu všemu člověk může poručit, když má ovladač. Dnes uslyšíte příběh o tom, že Ježíš dovedl poručit ještě onačejším věcem. A bez ovladače!

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, slyšíme o tobě, že jsi člověku blízko, i když je nemocný nebo když je sám. Děkujeme, že ty nemáš strach, ty si lidi neošklivíš, ty se nestydíš přijít. Prosíme, uč nás, jak to můžeme zkoušet také my. Amen.

Kam dále

Učiním z vás rybáře lidí. (Mk 1,14-20; Křesťanská vlna, ČRo, host Jáchym Gondáš)
Ježíšova činnost v Kafarnaum. (Mk 1,33-2,12; Křesťanská vlna, ČRo, host Jáchym …
Uzdravení jako metafora odpuštění — první část. (Bratrstvo 6/2010)
Uzdravení jako metafora odpuštění — druhá část. (Bratrstvo 7/2010)
Worshipping With Children: Year B - 5th Sunday after the Epiphany, 5th Sunday i…
Who's In Control? - Group Activities (anglicky)
Obrázek k rozhovoru Pro starší děti

Odkaz na píseň

Buď vůle tvá, buď vůle tvoje všude tam
Prosba (Dej mi, Pane, víru) (SV44)
Pane, dnešek je den chvály
Chvála (SV86)
Chvalte Pána (SV89)

Cílová skupina

Předškolní
Mladší školní
Starší školní

Katechetické cykly

Dál přece nejdeme sami III (S Markem + S Matoušem a Lukášem)

Biblický odkaz (kat)

Marek 1,21–45